

SUOSITUKSET

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 9 päivänä lokakuuta 2014,

sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2014/710/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (puitedirektiivi) 2002/21/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viestintäkomitean (COCOM) lausunnot,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivillä 2002/21/EY luodaan sähköisen viestinnän alalle oikeudelliset puitteet, joilla pyritään muun muassa vastaamaan eri teknologioiden lähentymiskehitykseen siten, että niitä sovelletaan kaikkiin sähköisen viestinnän verkkoihin ja palveluihin. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/140/EY ⁽²⁾ mukaisesti sääntelykehityksen tavoitteena on muun muassa vähentää alakohtaista ennakkosääntelyä asteittain sitä mukaa, kun kilpailu markkinoilla kehittyi, ja lopullisena tavoitteena on se, että sähköistä viestintää hallitaan pelkästään kilpailulainsäädännöllä.
- (2) Kyseistä tavoitetta noudattaen tämän suosituksen tarkoituksena on määritellä ne tuote- ja palvelumarkkinat, joilla ennakkosääntely voidaan sallia direktiivin 2002/21/EY 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ennakkosääntelyn perimmäisenä tavoitteena on tuottaa hyötyä loppukäyttäjille tekemällä vähittäismarkkinoista sellaiset, että niillä vallitsee todellinen kilpailu kestäväällä pohjalla. On todennäköistä, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vähitellen katsoa vähittäismarkkinat kilpailumarkkinoiksi jopa ilman tukkusääntelyä, erityisesti kun otetaan huomioon odotetut parannukset innovoinnin ja kilpailun alalla.
- (3) Merkityksellisten markkinoiden määrittely voi muuttua ajan mittaan, kun tuotteiden ja palvelujen ominaisuudet voivat kehittyä ja kysynnän ja tarjonnan korvausmahdollisuudet voivat muuttua. Kun komission suositus 2007/879/EY ⁽³⁾ on nyt ollut voimassa yli kuusi vuotta, sitä on syytä tarkistaa sen antamisen jälkeen tapahtuneen markkinakehityksen pohjalta. Näin ollen tällä suosituksella korvataan suositus 2007/879/EY ja tarjotaan kansallisille sääntelyviranomaisille suuntaviivoja tulevia markkinakatsauksia varten.
- (4) Direktiivin 2002/21/EY 15 artiklan 1 kohdassa komissiota vaaditaan määrittelemään ne sähköisen viestinnän alan markkinat, jotka ominaisuuksiensa perusteella saattavat edellyttää sääntelyvelvoitteiden asettamista kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti. Tässä suosituksessa käytetään siten kilpailulainsäädännön periaatteita sähköisen viestinnän alan tuotemarkkinoiden määrittelyyn.

⁽¹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/140/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta (EUVL L 337, 18.12.2009, s. 37).

⁽³⁾ Komission suositus 2007/879/EY, annettu 17 päivänä joulukuuta 2007, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla (EUVL L 344, 28.12.2007, s. 65).

- (5) Direktiivin 2002/21/EY 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määritellä kilpailulainsäädännön mukaisesti ja tämä suositus tarkasti huomioon ottaen merkitykselliset markkinat kansallisten olosuhteiden näkökulmasta sekä erityisesti merkitykselliset maantieteelliset markkinat omalla alueellaan.
- (6) Direktiivin 2002/21/EY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennakkosääntelyvelvoitteita asetetaan vain markkinoilla, joilla ei ole todellista kilpailua. Kuten direktiivin johdanto-osan 27 kappaleessa selitetään, kyse on markkinoista, joilla on yksi tai useampi huomattavan markkinavoiman omaava yritys ja joilla jäsenvaltion ja EU:n kilpailulainsäädännön oikeussuojakeinot eivät yksin riitä ratkaisemaan todettua kilpailuongelmaa. Todellista kilpailua koskevan analyysin olisi myös sisällettävä analyysi siitä, voiko markkinoista tulla kilpailumarkkinat, ja onko mahdollinen todellisen kilpailun puute kestävää.
- (7) Komissiolle ja kansallisille sääntelyviranomaisille ennakkosääntelyn alaisiksi tulevien tukkumarkkinoiden määrittelyn lähtökohtana on vastaavien vähittäismarkkinoiden analysointi. Vähittäismarkkinoiden analyysi tehdään ottaen huomioon kysyntäpuolen ja tarvittaessa tarjontapuolen korvattavuus ennakoivasta näkökulmasta tietyllä aikavälillä. Kun merkityksellisiä markkinoita määritellään direktiivin 2002/21/EY 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi määriteltävä maantieteellinen alue, jolla kilpailun edellytykset ovat samalaiset tai riittävän yhtenäiset ja joka voidaan erottaa naapurialueista, joilla vallitsevat kilpailun edellytykset ovat huomattavan erilaiset. Kansallisten viranomaisten olisi tässä yhteydessä otettava huomioon erityisesti se, toimiiko mahdollinen huomattavan markkinavoiman operaattori yhdenmukaisesti koko verkkoalueellaan vai kohtaako se huomattavan erilaisia kilpailun edellytyksiä niin, että sen toiminta on rajoitettua tietyillä alueilla muttei muilla alueilla.
- (8) Olisi arvioitava sitä, vallitseeko vähittäismarkkinoilla todellinen kilpailu ennakoivasta näkökulmasta katsottuna ilman sääntelyä, joka perustuu huomattavan markkinavoiman toteamiseen. Toisaalta analyysissä olisi otettava huomioon muunlaisen merkityksellisiin vähittäismarkkinoihin ja niihin liittyviin tukkumarkkinoihin sovellettavan sääntelyn vaikutukset koko ajanjakson ajalta.
- (9) Kun tehdään direktiivin 2002/21/EY 16 artiklan mukainen markkina-analyysi, markkinat olisi arvioitava ennakoivasta näkökulmasta ja liikkeelle olisi lähdettävä vallitsevista markkinaedellytyksistä. Analyysissä olisi arvioitava se, voiko markkinoista tulla kilpailumarkkinat ja onko mahdollinen kilpailun puute kestävä, ottaen huomioon odotettavissa oleva tai ennakoitava markkinakehitys ⁽¹⁾.
- (10) Jos kyseisillä markkinoilla ei vallitse todellista kilpailua ilman ennakkosääntelyä ennakoivasta näkökulmasta katsottuna, olisi arvioitava vastaavat tukkumarkkinat, jotka tulevat ennakkosääntelyn alaisiksi direktiivin 2002/21/EY 16 artiklan mukaisesti. Kun analysoidaan rajoja ja markkinavoimaa a) vastaavilla merkityksellisillä tukkumarkkinoilla sen määrittelemiseksi, vallitseeko niillä todellinen kilpailu, suorat ja epäsuorat kilpailurajoitukset olisi otettava huomioon riippumatta siitä, johtuvatko kyseiset rajoitukset sähköisistä viestintäverkoista, sähköisistä viestintäpalveluista tai muuntotyypisistä palveluista tai sovelluksista, jotka ovat verrannollisia loppukäyttäjän näkökulmasta ⁽²⁾. Toisaalta, jos kyseisillä vähittäismarkkinoilla vallitsee todellinen kilpailu ennakoivasta näkökulmasta ilman ennakoivaa tukkusääntelyä vastaavilla merkityksellisillä markkinoilla, kansallisen viranomaisen olisi tehtävä se päätelmä, että sääntelyä ei enää tarvita tukkutasolla. Siinä tapauksessa vastaavat merkitykselliset tukkumarkkinat olisi arvioitava tavoitteena ennakkosääntelyn poistaminen. Jos tukkumarkkinat on yhdistetty toimitusketjuun vertikaalisesti, ensimmäiseksi analysoidaan ne tukkumarkkinat, jotka ovat tuotantoketjussa ylimpänä kyseisistä vähittäismarkkinoista katsottuna.
- (11) Liitteessä luetelluilla tukkumarkkinoilla voi olla ominaisuuksia, jotka oikeuttavat ennakkosääntelyn, koska ne täyttävät kaiken kaikkiaan seuraavat kolme kumulatiivista perustetta. Kyseisiä perusteita on käytetty suositusten aikaisemmissa versioissa myös sellaisten markkinoiden määrittelyyn, jotka tulevat ennakkosääntelyn alaisiksi. Ensimmäisen perusteen muodostavat suuret ja pysyväisluonteiset esteet markkinoille pääsulle. Sähköisen viestinnän markkinoiden dynaamisen luonteen ja käytäntöjen vuoksi olisi kuitenkin otettava huomioon myös mahdollisuudet poistaa markkinoille pääsyn esteet merkityksellisellä aikavälillä, kun toteutetaan ennakoivaa analyysiä mahdollisen ennakkosääntelyn alaisiksi tulevien merkityksellisten markkinoiden nimeämiseksi. Toinen peruste

⁽¹⁾ Komission ohjeet markkina-analyysiä ja huomattavan markkinavoiman arvioimista varten sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevassa yhteisön sääntelyjärjestelmässä (2002/C 165/03).

⁽²⁾ Esimerkiksi avoimen internetin kautta tapahtuvaan jakeluun (OTT) liittyvät palvelut, vaikka niitä ei nykyään voidakaan katsoa sähköisen viestintäpalvelun tarjoajien tarjoamien palvelujen suoriin korvaajiksi, todennäköisesti laajenevat teknisen kehityksen myötä jatkuvasti tulevina vuosina.

koskee sitä, johtaako markkinoiden rakenne todelliseen kilpailuun kyseisellä aikavälillä. Tämän perusteen soveltaminen edellyttää markkinoille pääsyn esteiden taustalla olevan infrastruktuuriin perustuvan ja muun kilpailutilanteen tarkastelua. Kolmantena perusteena on se, että kilpailuoikeuden soveltaminen ei yksin riittäisi korjaamaan asianomaisia markkinoiden toimintapuutteita. Ensimmäistä ja toista perustetta arvioitaessa olisi otettava huomioon samat päätekijät, joita tarkasteltiin ennakoivassa markkina-analyysissä, erityisesti viitteet markkinoille pääsyn esteistä, jos sääntelyä ei ole (muun muassa aloituskustannusten suuruus), markkinoiden rakenne, markkinoiden toimivuus ja markkinadynamiikka eli muun muassa markkinaosuudet ja niiden kehityssuunnat, markkinahinnat ja niiden kehityssuunnat sekä kilpailevien verkkojen tai infrastruktuurien laajuus ja peittoalue.

- (12) Tämän suosituksen kannalta erityisesti kahdentyyppisillä markkinoille pääsyn esteillä on merkitystä ensimmäisen perusteen osalta: rakenteellisilla esteillä ja oikeudellisilla tai sääntelyyn liittyvillä esteillä. Markkinoille pääsyn rakenteelliset esteet johtuvat markkinoille ominaisista kustannus- tai kysyntäolosuhteista, jotka luovat vakiintuneille operaattoreille ja uusille tulokkaille erilaiset toimintaedellytykset. Tämä haittaa uusien tulokkaiden pääsyä markkinoille tai estää sen. Suuria rakenteellisia esteitä voi esiintyä esimerkiksi silloin, kun markkinoille ovat ominaisia absoluuttiset kustannusedut, huomattavat mittakaavaedut tai tuotevarioinnin edut, kapasiteettirajoitukset ja korkeat aloituskustannukset. Tähän liittyvä rakenteellinen este voi olla myös se, että palvelun tarjoaminen edellyttää verkkoelementtiä, jota ei voida toisintaa teknisesti tai joka voidaan toisintaa vain niin suurin kustannuksin, että kilpailu käy kannattamattomaksi.
- (13) Oikeudelliset tai sääntelyyn liittyvät esteet eivät perustu taloudellisiin olosuhteisiin vaan johtuvat lainsäädännöllisistä, hallinnollisista tai muista toimenpiteistä, joilla on välitön vaikutus markkinoille pääsyn edellytyksiin tai operaattorien asemaan merkityksellisillä markkinoilla. Esimerkki oikeudellisesta tai sääntelyyn liittyvästä markkinoille pääsyn esteestä on niiden yritysten lukumäärän rajaaminen, joilla on käytettävissä taajuuksia peruspalvelujen tarjoamiseksi. Muita esimerkkejä oikeudellisista tai sääntelyyn liittyvistä esteistä ovat hintavalvonta tai muut yrityksille asetetut hintoihin liittyvät toimenpiteet, jotka vaikuttavat markkinoille pääsyn lisäksi myös yritysten markkina-asemaan. Sellaisten oikeudellisten tai sääntelyyn liittyvien esteiden, jotka todennäköisesti poistetaan merkityksellisellä aikavälillä, ei yleensä katsota muodostavan ensimmäisen perusteen mukaista taloudellista estettä markkinoille pääsyle.
- (14) Markkinoille pääsyn esteet voivat menettää merkitystään innovaatiopainotteisilla markkinoilla, joille on ominaista jatkuva teknologinen kehitys. Tällaisilla markkinoilla yrityksen toimintaa rajoittaa usein markkinoilla vielä toimimattomien, mutta potentiaalisten kilpailijoiden innovaatioiden uhka. Innovaatiovetoisilla markkinoilla dynaamista tai pitkän aikavälin kilpailua voi kehittyä sellaisten yritysten välillä, jotka eivät välttämättä vielä kilpaile nykyisillä "staattisilla" markkinoilla. Tässä suosituksessa nimetään ennakkosääntelyn alaisiksi markkinat, joilla markkinoille pääsyn esteiden odotetaan säilyvän ennakkotavissa olevan ajanjakson ajan. Sen arvioimiseksi, esiintyykö pysyviä markkinoille pääsyn esteitä sääntelyn puuttuessa, olisi tarkasteltava, onko toimialalle saapunut uusia menestyviä toimijoita riittävän usein, onko uusia tulijoita saapunut tai saapuuko niitä todennäköisesti riittävän nopeasti ja ovatko ne riittävän pitkäikäisiä rajoittaakseen markkinavoimaa. Markkinoille pääsyn esteiden merkittävyys riippuu muun muassa siitä, mikä on pienin vaadittava tuotantomäärä ja millaiset aloituskustannukset tarvitaan.
- (15) Vaikka markkinoita luonnehtisivatkin suuret markkinoille pääsyn esteet, muut rakenteelliset tekijät kyseisillä markkinoilla voivat merkitä sitä, että markkinat kehittyvät merkityksellisellä aikavälillä edelleen kohti todellista kilpailua. Suuntaus kohti todellista kilpailua merkitsee sitä, että markkinat saavuttavat todellisen kilpailutilanteen ilman ennakkosääntelyä tarkastelukaudella tai näin tapahtuu sen jälkeen edellyttäen, että tarkastelukaudella on havaittavissa selviä merkkejä positiivisesta markkinadynamiikasta. Markkinadynamiikan voivat saada aikaan esimerkiksi tekninen kehitys tai tuotteiden ja markkinoiden lähentyminen, joka voi aiheuttaa kilpailurajoituksia erilaisilla tuotemarkkinoilla toimivien operaattorien välillä. Näin voi tapahtua myös markkinoilla, joilla on rajallinen — mutta riittävä — määrä yrityksiä, joilla on erilaiset kustannusrakenteet ja joiden markkinakysynnässä vallitsee hintajousto. Myös liikkapotentiaalia voi esiintyä markkinoilla, joilla kilpailevat yritykset voisivat muuten laajentaa tuotantoaan nopeasti hintojen nousun seurauksena. Tällaisilla markkinoilla markkinaosuudet voivat vaihdella ajan mittaan tai hinnat voivat laskea.
- (16) Kolmannen perusteen avulla arvioidaan niiden korjaavien toimenpiteiden riittävyyttä, joita voidaan määrätä kilpailulainsäädännön nojalla markkinoiden pysyvien toimintapuutteiden korjaamiseksi, erityisesti ottaen huomioon, että ennakkosääntelyvelvoitteilla voidaan itse asiassa ehkäistä kilpailulainsäädännön rikkomuksia. Kilpailulainsäädännön toimenpiteet eivät todennäköisesti riitä, jos esimerkiksi markkinoiden pysyvien toimintapuutteiden korjaamista koskevien toimenpiteiden noudattamisvaatimukset ovat laajoja tai jos on toimittava usein ja nopeasti. Ennakkosääntely olisi näin ollen katsottava asianmukaiseksi kilpailulainsäädännön täydennykseksi, kun kilpailulainsäädäntö yksin ei riittäisi korjaamaan havaittuja markkinoiden pysyviä toimintahäiriöitä.

- (17) Näiden kolmen kumulatiivisen perusteen soveltamisen pitäisi rajoittaa niiden sähköisen viestinnän alan markkinoiden määrää, joilla sovelletaan ennakkosääntelyvelvoitteita, ja siten edistää yhtä sääntelykehityksen tavoitteista eli vähentää ennakkoivia alakohtaisia sääntöjä vähitellen kilpailun kehittyessä markkinoilla. Jos yksi näistä kolmesta perusteesta ei täyty, se merkitsee sitä, että markkinoita ei pidä asettaa ennakkosääntelyn alaisiksi.
- (18) Tukkutasolla määrätty ennakkosääntely olisi katsottava riittäväksi torjumaan mahdolliset kilpailuongelmat tuotantoketjun loppupään markkinoilla. Tuotantoketjun loppupään markkinoilla pitäisi soveltaa ennakkosääntelyä vain, jos kilpailu kyseisillä markkinoilla on edelleen huomattava markkinavoima huolimatta ennakkosääntelystä tuotantoketjun alkupään markkinoilla. Koska kilpailu on edistynyt sääntelyn ansiosta, tässä suosituksessa nimetään merkitykselliset markkinat vain tukkutasolla. Uskotaan, että niiden sääntelyllä voidaan torjua todellisen kilpailun puute tukkutasolla, joka on vuorostaan syynä havaittuihin markkinoiden toimintapuutteisiin tukkumarkkinoihin liittyvillä vähittäismarkkinoilla. Jos kansallinen sääntelyviranomainen kuitenkin osoittaa, että tukkutason toimenpiteet eivät ole onnistuneet, merkitykselliset vähittäismarkkinat voidaan asettaa ennakkosääntelyn alaisiksi edellyttäen, että kansallinen sääntelyviranomainen on todennut, että tässä suosituksessa kuvatun kolmen perusteen testin perusteet täyttyvät.
- (19) Liitteessä luetellut markkinat on nimetty edellä mainittujen kolmen kumulatiivisen perusteen perusteella. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi lähdettävä liikkeelle oletuksesta, että kyseisillä markkinoilla kaikki kolme perustetta täyttyvät. Jos kansallinen sääntelyviranomainen kuitenkin päättelee, että ilman tukkutason sääntelyä, määritellyillä vähittäismarkkinoilla vallitsee kestävä kilpailu, sen olisi pääteltävä myös, että ennakkosääntelyä ei enää tarvita tukkutasolla.
- (20) Liitteessä luetelluilla markkinoilla kansallinen sääntelyviranomainen voi silti pitää erityisten kansallisten olosuhteiden perusteella tarpeellisena tehdä oman kolmen perusteen testinsä. Kansallinen sääntelyviranomainen voi päätellä, että kolmen perusteen testin perusteet täyttyvät tai eivät täyty kansallisissa olosuhteissa. Jos kolmen perusteen testin perusteet eivät täyty tietyillä markkinoilla, jotka luetellaan suosituksessa, kansallisen sääntelyviranomaisen ei pitäisi asettaa sääntelyvelvoitteita kyseisille markkinoille.
- (21) Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat nimetä muitakin markkinoita kuin tässä suosituksessa luetellut ja soveltaa kolmen perusteen testiä. Erityisesti jos kansalliset sääntelyviranomaiset ovat päätelleet, että vähittäismarkkinoilla ei vallitse todellista kilpailua ilman ennakkosääntelyä, ja aikovat säännellä vastaavia tukkumarkkinoita ja kyseisiä markkinoita ei ole lueteltu suosituksessa, niiden olisi aina tehtävä kolmen perusteen testi. Siinä tapauksessa olisi analysoitava ensin ne tukkumarkkinat, jotka ovat vertikaalisessa toimitusketjussa ylimpänä kyseisistä vähittäismarkkinoista katsottuna. Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi tehtävä asteittainen analyysi markkinoista, jotka ovat lähempänä tuotantoketjun loppupäätä säännelystä alkupään tuotannosta katsottuna, sen määrittelemiseksi, vallitsisiko niillä todellinen kilpailu, jos tuotantoketjun alkupäätä säännellään, kunnes se pääsee vähittäismarkkinoihin saakka.
- (22) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi sovellettava kolmen perusteen testiä myös niihin markkinoihin, jotka luetellaan komission suosituksen 2003/311/EY⁽¹⁾ ja suosituksen 2007/879/EY liitteissä ja joita ei enää luetella tämän suosituksen liitteessä, jos niitä säännellään tällä hetkellä kansallisten olosuhteiden perusteella, sen arvioimiseksi, onko kyseisiin markkinoihin kansallisten olosuhteiden perusteella edelleen sovellettava ennakkosääntelyä.
- (23) Direktiivin 2002/21/EY mukaisesti syntymässä oleville uusille markkinoille ei pitäisi asettaa tarpeettomia ennakkosääntelyvelvoitteita, vaikka niillä vallitseekin ensimmäisen toimijan etu. Syntymässä olevien uusien markkinoiden katsotaan koostuvan tuotteista tai palveluista, joille uutuutensa takia on erittäin vaikea ennustaa kysynnän tai markkinoille pääsyn tai tarjonnan olosuhteita, ja siten niihin on vaikea soveltaa kolmen perusteen testiä. Sen tarkoituksena, että syntymässä oleville uusille markkinoille ei aseteta tarpeettomia ennakkosääntelyvelvoitteita, on edistää innovaatioita, kuten direktiivin 2002/21/EY 8 artiklassa vaaditaan. Samalla olisi estettävä tällaisten

⁽¹⁾ Komission suositus, annettu 11 päivänä helmikuuta 2003, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla (EUVL L 114, 8.5.2003, s. 45).

markkinoiden sulkeminen johtavan yrityksen toimesta, kuten todetaan myös komission ohjeissa markkina-analyysia ja huomattavan markkinavoiman arvioimista varten sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevassa yhteisön sääntelyjärjestelmässä (¹). Olemassa olevaan verkkoinfrastruktuuriin vähitellen tehtävät päivitykset eivät yleensä johda uusien markkinoiden syntyyn. Korvaavien vaihtoehtojen puuttuminen tietyltä tuotteelta olisi osoitettava sekä kysynnän että tarjonnan näkökulmasta ennen kuin voidaan katsoa, että se ei kuulu millekään olemassa oleville markkinoille. Uusien vähittäispalvelujen kehittyminen voi johtaa uusien johdettujen tukkumarkkinoiden syntymiseen, mikäli kyseisiä vähittäispalveluja ei voida tarjota olemassa olevia tukkutasen tuotteita hyödyntämällä.

- (24) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kerrottava tulokset kolmen perusteen testistä, joka on tehty tämän suosituksen mukaisesti ja joka kuuluu direktiivin 2002/21/EY 7 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan, komissiolle, BERE-Cille ja muille kansallisille sääntelyviranomaisille. Sellaisten toimenpide-ehdotusten ilmoittamatta jättäminen, jotka vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan direktiivin 2002/21/EY johdanto-osan 38 kappaleen mukaisesti, voi johtaa yhteisön lainsäädännön rikkomisesta seuraavaan menettelyyn kyseistä jäsenvaltiota vastaan.
- (25) Suosituksen liitteessä luetellut markkinat eivät sisällä enää kaksia markkinoita, jotka lueteltiin suosituksessa 2007/879/EY (markkinat 1 ja 2), koska ne eivät enää läpäise kolmen perusteen testiä. Koska jäsenvaltioiden välillä on vaihtelua odotetun tai ennakoitavan markkinakehityksen vauhdissa, joka on nimeämisen perustana unionissa, erityiset kansalliset olosuhteet voivat olla perustana sille, että kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että suosituksen 2007/879/EY markkinoilla 1 tai muilla vähittäismarkkinoilla, jotka liittyvät suosituksen 2007/879/EY markkinoihin 2, ei vallitse vielä todellista kilpailua ennakoivasta näkökulmasta katsottuna ilman asianmukaisia ja oikeasuhteisia tukkutasen korjauskeinoja. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat näin perustella ennakkosääntelytoimenpiteiden jatkamisen tukkutasolla edellyttäen, että kolmen perusteen testi on kansallisissa olosuhteissa tyydyttävä seuraavan tarkastelukauden ajan. Suosituksen 2007/879/EY muut markkinat oikeuttavat edelleen ennakkosääntelyn, vaikka suosituksen 2007/879/EY markkinoiden 4, 5 ja 6 rajat on määritelty uudelleen. Kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat huomioon kansalliset olosuhteensa määrittäessään kyseisiä markkinoita,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1. Kansallisille sääntelyviranomaisille suositellaan, että määritellessään kansallisten olosuhteiden perusteella merkityksellisiä markkinoita direktiivin 2002/21/EY 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti ne tekevät analyysin liitteessä luetelluista tuote- ja palvelumarkkinoista.
2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset saattavat ennakkosääntelyn alaisiksi muita markkinoita kuin liitteessä mainitut, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi osoitettava ja komission vahvistettava, että kaikki seuraavat kolme perustetta täyttävät:
 - a) markkinoille pääsyle on suuria ja pysyväisluonteisia rakenteellisia, oikeudellisia tai sääntelyyn liittyviä esteitä;
 - b) markkinarakenne ei ole omiaan johtamaan todelliseen kilpailuun merkityksellisellä aikavälillä, kun otetaan huomioon markkinoille pääsyn esteiden taustalla olevan infrastruktuuripohjaisen ja muun kilpailun tila;
 - c) pelkän kilpailuoikeuden soveltaminen ei riitä korjaamaan todettuja markkinoiden toimintapuutteita.
3. Jos mikään liitteessä luetelluista markkinoista ei tule ennakkosääntelyn alaiseksi erityisissä kansallisissa olosuhteissa, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi osoitettava ja komission vahvistettava, että vähintään yksi 2 kohdassa mainituista perusteista ei täyty.
4. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava huomioon kaikki olennaiset kilpailurajoitukset riippumatta siitä katsotaanko kyseisten rajoitusten lähteeksi sähköiset viestintäverkot, sähköiset viestintäpalvelut tai muuntotyypiset palvelut tai sovellukset, jotka ovat verrannollisia loppukäyttäjän näkökulmasta.

(¹) Komission ohjeet (EYVL C 165, 11.7.2002, s. 6).

5. Tämä suositus ei vaikuta markkinoiden määrittelyyn, markkina-analyysien tuloksiin ja sääntelyvelvoitteisiin, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat ottaneet käyttöön direktiivin 2002/21/EY 15 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan mukaisesti ennen tämän suosituksen antamispäivää.
6. Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä lokakuuta 2014.

Komission puolesta

Neelie KROES

Varapuheenjohtaja

LIITE

- Markkinat 1: Tukkutason puhelinliikenteen välittäminen kohdeverkkona toimivassa yleisessä puhelinverkossa kiinteään sijaintipaikkaan
- Markkinat 2: Tukkutason puheensiirto kohdeverkkona toimivassa yksittäisessä matkaviestintäverkossa
- Markkinat 3: a) Tukkutason paikallisyhteys kiinteään sijaintipaikkaan
b) Tukkutason keskusyhteys kiinteään sijaintipaikkaan massamarkkinatuotteille
- Markkinat 4: Tukkutason korkealaatuinen yhteys kiinteään sijaintipaikkaan
-